

ter begæring af udenlandske myndigheder. Dette svarer til den nugældende § 190, 1. pkt.

Det følger af andet punktum i stk. 1, at en anmodning om iagttagelse af en særlig form eller fremgangsmåde, herunder afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation, så vidt muligt skal imødekommes, medmindre dette vil være åbenbart uforeneligt med landets retsorden. I forhold til den nugældende § 190, 2. pkt., er der tale om to ændringer. For det første er ordene »herunder afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation« blevet tilføjet. For det andet er ordet »bør« blevet erstattet med ordet »skal«. Formuleringen »afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation« indebærer, at der vil være klar hjemmel til at foretage afhøringer i overensstemmelse med artikel 10 (om videokonference) og artikel 11 (om telefonkonference) i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 9 og 10 i 2001-tillægsprotokollen). Udtrykket »telekommunikation« omfatter både afhøring ved hjælp af videokonference og telefonkonferencer. Udtrykket svarer til begrebet »fjernkommunikation«, der anvendes i Retsplejerådets betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I. Anvendelsen af udtrykket »skal« understreger, at en anmodning om iagttagelse af en særlig form eller fremgangsmåde som udgangspunkt skal imødekommes. Udtrykket »skal« anses for at være bedst stemmende med artikel 4, stk. 1, i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 8 i 2001-tillægsprotokollen).

Det følger af stk. 2, at afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation uden billede kun kan foretages, hvis vidnet har meddelt samtykke til, at afhøringen foregår på denne måde. Ved udtrykket »telekommunikation uden billede« sigtes til afhøring ved hjælp af telefonkonference som forudsat i artikel 11 i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 10 i 2001-tillægsprotokollen). Udtrykket »telekommunikation uden billede« svarer til begrebet »fjernkommunikation uden billede«, der anvendes i Retsplejerådets betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I. Et vidne eller en sagkyndig har ikke pligt til at deltage i en afhøring ved hjælp af telefonkonference i medfør af artikel 11 i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 10 i 2001-tillægsprotokollen). Inden afhøringen påbegyndes, vil den danske dommer skulle påse, at der foreligger det nødvendige samtykke. Vidnet kan på et hvilket som helst tidspunkt under afhøringen tilbagekalde sit samtykke med den virkning, at afhøringen ved hjælp af telefonkonference må afbrydes. Som en konsekvens heraf præciseres det i andet punktum i stk. 2, at bestemmelserne i retsplejelovens § 178 (om tvangsmidler over for vidner) ikke finder anvendelse,

når der er tale om afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation uden billede (telefonkonference).

Det følger af stk. 3, at ved afhøring fra udlandet ved anvendelse af telekommunikation finder retsplejelovens § 186 (om protokollering af forklaringer) ikke anvendelse. Det betyder, at i de tilfælde, hvor et vidne eller en sagkyndig afgiver forklaring i medfør af stk. 1 ved hjælp af telekommunikation med eller uden billede, vil dommeren ikke have pligt til at protokollere indholdet af forklaringen i retsbogen. Baggrunden herfor er, at pligten til at protokollere efter konventionen ikke omfatter indholdet af forklaringen, jf. artikel 10, stk. 6 i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 9, stk. 6, i 2001-tillægsprotokollen). Derimod vil retten skulle udarbejde et referat af afhøringen med angivelse af tid og sted, den afhørte persons identitet, identiteten på alle andre personer i den anmodede medlemsstat, som har deltaget i afhøringen, og den egenskab, hvori de har deltaget, eventuelle edsafklæggelser eller afgivelser af tro og love erklæringer samt de tekniske omstændigheder, under hvilke afhøringen har fundet sted.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (retsplejelovens § 191, stk. 1, 1. pkt.)

Det følger af bestemmelsen, at en person, der er frihedsberøvet i udlandet, og som har meddelt samtykke hertil, kan overføres til Danmark for at afgive forklaring eller medvirke ved andet efterforskningskridt i en straffesag her i landet eller til brug for en straffesag i udlandet.

Bestemmelsen har til formål at gøre det muligt at anvende artikel 9 i EU-retshjælpskonventionen (og artikel 13 i 2001-tillægsprotokollen) her i landet.

Efter den gældende formulering omfatter retsplejelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., alene straffesager, der behandles her i landet. I modsætning hertil omfatter forslaget også straffesager, der behandles i udlandet. Det betyder, at en person, der er frihedsberøvet i udlandet, vil kunne overføres her til landet med henblik på f.eks. at deltage i en konfrontation til brug for straffesagen i udlandet. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor udenlandske myndigheder behandler en straffesag mod en person, der er mistænkt for at have begået en forbrydelse her i landet, og hvor den sigtede ønskes overført her til landet med henblik på at deltage i en konfrontation med mulige vidner her i landet. Baggrunden herfor kan f.eks. være, at der er tale om vidner, som på grund af fysisk svækkelse ikke er i stand